

enim inclinatorius circa quemuis alium axem spectari potest tanquam compositus ex duobus motibus inclinatoriis circa illos axes inuicem normales, pro quorum utroque si stabilitas fuerit cognita, inde stabilitas respectu alius cuiusque axis poterit colligi. Quemadmodum igitur pro quouis aequilibrii situ in corpore quocunque aquae innatante stabilitas respectu cuiusuis axis horizontalis debeat investigari, in sequente propositione docebitur.

PROPOSITIO 28.

Problema.

290. Corporis *ACFDB* aquae in aequilibrio insidentis determinare stabilitatem respectu axis dati horizontalis *cd* per centrum grauitatis corporis *G* transeuntis, atque motum oscillatorium cuius corpus circa hunc axem est capax. Tab. XV.
fig. 3.

Solutio.

Sit *ACBD* sectio aquae, et *AFB* pars corporis aquae immersa, cuius centrum magnitudinis *O* situm erit in recta verticali *EF* per centrum grauitatis corporis *G* transeunte, eo quod corpus in aequilibrio est positum. Sit totius corporis massa seu pondus $= M$, eiusque partis submersae soliditas seu volumen $= V$, atque momentum inertiae totius corporis respectu axis $\underline{c d} = S$. Concipiatur nunc corpus paulisper inclinari circa axem $\underline{c d}$ centro grauitatis interea vel ascendente vel descendente, quo aequalis pars aquae maneat immersa. Fiat vero inclinatio per angulum infinite paruum \underline{dw} , posito sinu toto $= 1$; atque post hanc inclinationem sit *aCbD* sectio aquae

priorem aquae sectionem secans recta CD , parallela axi cd , eritque angulus, quem haec noua sectio aquae cum priore constituit pariter $= dw$. Quia autem utroque casu aequale corporis volumen sub aqua versatur, erit segmentum $ACDa$ aequale segmento $BCDb$. Ponatur areae ACD centrum grauitatis in p , areae autem BCD centrum grauitatis in q , atque ex p et q in CD ducantur perpendiculares pr et qs , erit soliditas segmenti $ACDa$ $= ACD. pr. dw$, segmenti vero $BCDb$ soliditas erit $= BCD. qs. dw$; hinc igitur habebitur $ACD. pr = BCD. qs$. Praeterea ipsius segmenti $ACDa$ centrum magnitudinis cadat in P , segmenti vero $BCDb$ in Q , atque ex P et Q in CD ducantur normales PR et QS .

Iam per punctum O ducatur ad planum $aCbD$ perpendicularis eOg , quae in situ corporis inclinato erit verticalis, atque tum ex G in hanc rectam, tum ex e per E in CD ducantur normales Gg et eEH , erit $Gg = GO. dw$ et $Ee = EO. dw$. Quo igitur vim inueniamus qua corpus ex situ hoc inclinato in pristinum situm aequilibrii restituitur, pars corporis aquae immersa est considerata quae est $= ACFDB + ACDa - BCDb$, ex quibus singulis membris vires sunt definiendae ad corpus restituendum, vel conuertendum circa axem cd . Pressio- nis autem aquae, quam pars $ACFDB$ sustinet, momentum ad corpus restituendum est $= M. Gg = M. GO. dw$. Nunc fiat vt V ad $ACDa$ ita pondus M ad vim ex segmento $ACDa$ ortam, quae proinde erit $= \frac{M \cdot ACDa}{V} = \frac{M \cdot ACD. pr. dw}{V}$ quae expressio pariter valebit pro pressione aquae in segmentum $BCDb$. Cum autem segmenti $ACDa$ cen-
trum

trum magnitudinis fit in P, erit momentum inde oriundum ad corpus restituendum $= \frac{M \cdot ACD \cdot pr \cdot dw}{V} (PR + He + Gg)$; momentum vero ortum ex vi segmenti BCD δ tendet ad subuersionem, eritque adeo negatiuum et $= \frac{-M \cdot ACD \cdot pr \cdot dw}{V} (QS - He - Gg)$. Horum trium momentorum duo priora sunt addenda et a summa postremum subtrahendum, quo facto prodibit momentum totale ad restitutionem corporis in pristinum aequilibrii situm tendens $= M dw (GO + \frac{ACD \cdot pr}{V} (PR + QS))$; quod diuisum per angulum inclinationis dw dabit stabilitatem huius aequilibrii situs respectu axis $cd = M (GO + \frac{ACD \cdot pr (PR + QS)}{V})$. Diuidatur per hanc stabilitatis expressionem momentum materiae seu inertiae totius corporis respectu axis cd , quod est S, et prodibit longitudo penduli simplicis isochroni cum oscillationibus corporis sese circa axem cd in aequilibrium restituentis quae penduli longitudo proinde erit $= \frac{SV}{M(G.O + ACD \cdot pr (PR + QS))}$.

Q. E. I.

Coroll. 1.

291. Quia est $ACD \cdot pr = BCD \cdot qs$ atque p et q sunt centra grauitatis arearum ACD et BCD , sequitur rectam CD transire per centrum grauitatis sectionis aquae $ACBD$.

Coroll. 2.

292. Si ergo sectionis aquae $ACBD$ centrum grauitatis repertum fuerit in I, atque stabilitas huius aequilibrii situs requiratur respectu axis cd , tum in sectione aquae $ACBD$ per centrum grauitatis I ducatur recta parallela CD ipsi axi cd , qua inuenta stabilitas desiderata per calculum innotescet.

Coroll. 3.

293. Quemadmodum autem p et q sunt centra grauitatis partium ACD et BCD sectionis aquae, ita intelligere licet puncta P et Q esse centra oscillationis earundem partium circa axem CD oscillantium.

Coroll. 4.

294. Postquam igitur sectio aquae recta per centrum grauitatis transeunte diuisa est in duas partes, vtriusque partis tam centrum grauitatis quam centrum oscillationis debet indagari, quo facto sine vilo ad angulum inclinationis $d\omega$ habito respectu stabilitas desiderata poterit inueniri.

Coroll. 5.

295. Quoniam inter oscillandum centrum grauitatis totius corporis G recta vel ascendit vel descendit, vt perpetuo debita corporis pars maneat aquae submersa; perspicuum est huiusmodi motum centri grauitatis fore minimum, si recta verticalis per centrum grauitatis totius corporis transiens simul per centrum grauitatis sectionis aquae transeat.

Coroll. 6.

296. Intelligitur ceterum quo maior sit expressio $M(GO + \frac{ACD \cdot pr(PR+QS)}{V})$, eo firmiter corpus in suo aequilibrii situ esse permansurum, si scilicet circa axem cd ad inclinandum sollicitetur; sin autem haec expressio fiat negatiua, tum corpus minime declinatum iri subuersum.

Scholion.

297. Determinata igitur est satis commode et concinne stabilitas, qua vnumquodque corpus aquae insidens in aequilibrio persistit, id quod primo intuitu summo opere difficile videri potuisset. Praeterea etiam ea regula est perquam simplex et facilis, cuius ope ipsae oscillationes, quas corpus ex situ aequilibrii depulsum sese restituens absoluit, quo ipso dignitas et vtilitas huius theoriae abunde intelligitur; facile enim erit hinc insignia commoda ad nauigationem deriuare, quod fieri non potuisset, si enodatio harum propositionum ad inextricabiles calculos deducta fuisset. Quae autem ad stabilitatem determinandam pro quoque corpore nosse oportet, sunt praeter pondus totius corporis a quo quantitas partis submersae pendet, interuallum inter centrum grauitatis corporis et centrum magnitudinis partis submersae atque imprimis sectio aquae quae ad hoc negotium calculo est subiicienda. Sectiones igitur aquae variarum figurarum conueniet considerari, atque eas expressiones, quas ad stabilitatem definiendam nosse oportet, definiiri quo post modum facilius sit de quoque corpore aquae innatante iudicium ferre. Hunc in finem in sequente propositione inuentam expressionem calculo analytico sum persecuturus.

PROPOSITIO 29.

Problema.

Tab. XVI.
fig. 1.

298. Si sectio aquae fuerit curva quaecunque ACBD, cuius natura per aequationem est data, definire stabilitatem corporis aquae insidentis respectu axis cuiusuis, per calculum analyticum.

Solutio

Solutio.

Sit M . massa seu pondus corporis aquae infidentis, et V volumen partis submersae, atque GO exprimat interuallum inter centrum grauitatis corporis et centrum magnitudinis partis submersae, posito centro grauitatis G in loco humiliore; posito enim centro grauitatis G supra centrum magnitudinis O tum loco $+GO$ scribi debet $-GO$. Iam per centrum grauitatis sectionis aquae ducta sit recta CD parallela illi axi, cuius respectu stabilitas quaeritur, et ad hanc rectam tanquam axem referantur orthogonaliter ordinatae YXZ , ponaturque $GX = x$; $XY = y$; et $XZ = z$. Sint porro p et q centra grauitatis arearum CAD et CBD , atque P et Q earundem centra oscillationis respectu axis CD ; et ex his punctis ad axem CD ducantur normales pr , qs , PR et QS . His positis erit $pr = \frac{\int yy dx}{2 \int y dx}$; $qs = \frac{\int z dx}{2 \int z dx}$; atque $PR = \frac{2 \int y^3 dx}{3 \int y^2 dx}$ et $QS = \frac{2 \int z^3 dx}{3 \int z^2 dx}$ integralibus his ita acceptis vt euanescant posito $x = 0$; atque tum loco x posito CD . Ita exprimet $\int y dx$ aream CAD , atque $\int z dx$ aream CBD . Quia vero est $CAD. pr = CBD. qr$, erit $\int yy dx = \int z z dx$. ob $ACD. pr = \frac{1}{2} \int yy dx$ et $CBD. qr = \frac{1}{2} \int z z dx$. Denique autem habebitur $PR + QS = \frac{2 \int y^3 dx}{3 \int y^2 dx} + \frac{2 \int z^3 dx}{3 \int z^2 dx} = \frac{2 \int (y^3 + z^3) dx}{3 \int y^2 dx}$; quibus in formula supra inuenta substitutis reperietur stabilitas corporis in isto aequilibrii situ $= M (GO + \frac{\int (y^3 + z^3) dx}{3 V})$.

Coroll. 1.

299. Ad stabilitatem igitur obtinendam ope calculi integralis sumendum est integrale formulae $\int (y^3 + z^3) dx$,
 ita

ta vt euanescat positis $x = 0$, atque post integrationem peractam, poni debet $x = CD$.

Coroll. 2.

300. Si recta CD sectionem aquae in duas partes similes et aequales diuidat, erit vbique $z = y$ hoc ergo casu stabilitas erit $= M(GO + \frac{\int y^3 dx}{3V})$.

Coroll. 3.

301. Si centrum grauitatis totius corporis G supra centrum magnitudinis O partis submersae cadat, tum interuallum GO negatiue accipi oportet, eritque his casibus stabilitas $= M(\frac{\int (y^3 + z^3) dx}{3V} - GO)$.

Coroll. 4.

302. Nisi ergo G supra O cadat, aequilibrum fitus respectu omnium axium erit stabilis; quia $\int (y^3 + z^3) dx$ semper affirmatiuum tenet valorem. At existente puncto G magis eleuato quam O, tum fieri potest, vt fitus aequilibrum sit instabilis, id quod accidit si fuerit $GO > \frac{\int (y^3 + z^3) dx}{3V}$.

Scholion.

303. Quo autem has formulas eo facilius ad varia corporum aquae innatantium genera accommodare liceat, figuras nonnullas determinatas loco sectionis aquae ACBD substituam, et quomodo se habeat stabilitas eiusmodi corporum aquae insidentium inuestigabo. Non solum autem stabilitatem respectu vnici axis determinabo, sed respectu binorum inter se normalium, quo ex hac duplici stabili-

tate respectu cuiusvis alius axis stabilitas possit aestimari. In hunc finem eiusmodi elegi figuras, quae vel in navigatione locum habeant, vel etiam ad experimenta instituenda sint maxime accomodatae, ut tam usus quam utilitas huius theoriae clarissime ob oculos ponatur. Huic igitur negotio absolviendo sequentes destinaui propositiones, quibus institutum huius capitis penitus exhaurietur.

PROPOSITIO 30.

Problema.

Tab. XVI.
fig. 2.

304. Si corporis aquae insidentis sectio aquae fuerit parallelogrammum rectangulum EFHK, inuenire eius stabilitatem respectu axis CD, tum axis ad hunc normalis AB.

Solutio.

Consideretur primo axis CD parallelus lateribus EF et KH, sitque $EF = KH = A$; $EK = B$, et massa seu pondus corporis $= M$, volumenque partis submersae $= V$. Ponatur $CX = x$ erit $XY = XZ = y = z = \frac{1}{2} B$. Ergo $\int y^3 dx = \frac{B^3 x}{8}$ et $\int (y^3 + z^3) dx = \frac{B^3 x}{4} = \frac{A \cdot B^3}{4}$ sumto integrali per totum axem CD. Erit igitur stabilitas respectu axis CD $= M \left(GO + \frac{A \cdot B^3}{12 V} \right)$. Simili autem modo stabilitas respectu alterius axis AB erit $= M \left(GO + \frac{A^3 \cdot B}{12 V} \right)$. Q. E. I.

Coroll. I.

305. Si ergo tam $GO + \frac{A \cdot B^3}{12 V}$ quam $GO + \frac{A^3 \cdot B}{12 V}$ fuerint quantitates affirmatiuae, tum situs aequilibrii corporis erit stabilis respectu cuiusvis axis alius.

Coroll.

Coroll. 2.

306. Stabilitas igitur respectu axis CD eo erit maior, quo maius fuerit latus $EK=B$; atque semper stabilitas erit maxima respectu axis breuioris, quod quidem per se est planum.

Scholion.

307. Si pari modo per integrationem computetur stabilitas respectu diagonalis alterutrius EH vel FK tum reperietur $\int(y^3+z^3)dx = \frac{A^3 \cdot B^3}{2(A^2+B^2)}$. Atque ipsa stabilitas corporis respectu huius axis erit $= M \left(GO + \frac{A^3 \cdot B^3}{6V(A^2+B^2)} \right)$. Quae expressio media est inter expressiones ante inuentas pro axibus CD et AB. Atque si fuerit $A=B$ tum stabilitas erit aequalis tam respectu axium AB et CD quam respectu diagonalium. Ex quo facilius intelligitur, ad statum corporum aquae innatantium cognoscendum sufficere stabilitatem respectu duorum axium inter se normalium determinasse. Eiusmodi autem bini axes sunt accipiendi, qui in sectione aquae sunt praecipui, et quorum alter maximam alter vero minimam habeat stabilitatem, quemadmodum in casu proposito fecimus.

Exemplum 1.

308. Si totum corpus fuerit parallelepipedum MPQ NRTVS aquae ita insidens, vt EKHF sit sectio aquae; atque pondus eius se habeat ad aequalis voluminis aquei pondus vt p ad q . Deinde fit longitudo $MN=a$; latitudo $MP=b$; et altitudo $PT=c$; erit in sectione aquae $A=a$ et $B=b$. Habebitur autem ex statu aequilibrui $q:p=PT(c):KT$, vnde est $KT = \frac{p \cdot c}{q}$; atque volumen

Tab. XVI.
fig. 3.

partis submersae $= \frac{pabc}{q} = V$; cuius centrum magnitudinis O cadet in medio inter I et L rectae verticalis WL per medium parallelepipedum ductae, ita ut sit $LO = \frac{pc}{2q}$. Quoniam vero hic situs aequilibrio praeditus ponitur, necesse est, ut centrum grauitatis totius corporis cadat in eandem rectam verticalem LW ; sit ergo in G , existente $LG = b$, erit $GO = \frac{pc}{2q} - b$. His igitur substitutis erit stabilitas respectu axis longitudinalis CD , qua inclinationi circa hunc axem resistitur $= M \left(\frac{pc}{2q} - b + \frac{qb^2}{12pc} \right)$. Stabilitas vero respectu axis latitudinalis AB erit $= M \left(\frac{pc}{2q} - b + \frac{qa^2}{12pc} \right)$ in quibus expressionibus littera M denotat pondus parallelepipedum, atque p ad q rationem grauitatis specifica corporis ad aquam. Ex his igitur formulis stabilitas huius aequilibrii situs respectu cuiusvis axis colligi poterit.

Coroll. 1.

309. Quo ergo iste aequilibrii situs sit stabilis, oportet esse tam $b < \frac{pc}{2q} + \frac{qb^2}{12pc}$ quam $b < \frac{pc}{2q} + \frac{qa^2}{12pc}$. Si ergo sit $a > b$, dum modo fuerit $b < \frac{pc}{2q} + \frac{qb^2}{12pc}$ situs aequilibrii respectu omnium axium erit stabilis.

Coroll. 2.

310. Si parallelepipedum constet ex materia uniformi, tum eius centrum grauitatis G cadet in medio inter L et W , eritque $b = \frac{1}{2}$. Hoc ergo casu stabilitas erit $= M \left(\frac{qb^2}{12pc} - \frac{(q-p)c}{2q} \right)$ respectu axis CD . Respectu vero alterius axis AB erit stabilitas $= M \left(\frac{qa^2}{12pc} - \frac{(q-p)c}{2q} \right)$.

Coroll.

Coroll. 3.

311. Sit basis parallelepipedum quadratum seu $a = b$; erit stabilitas $= M \left(\frac{qa^2}{12pc} - \frac{(q-p)c}{2q} \right)$. Quo ergo iste aequilibrii situs sit stabilis, necesse est ut sit $c < \frac{qa}{\sqrt{6p(q-p)}}$.

Exemplum 2.

Tab. XVI.
fig. 4.

312. Sit corpus aquae innatans cuneiforme MR PQSN aquae in situ erecto insidens ut sectio aquae E KHF sit rectangulum basi MPQN parallelum. Pondus autem huius corporis se habeat ad pondus aequalis voluminis aquae ut p ad q . Ponatur $MN = PQ = a$; $MP = NQ = b$; atque altitudo cunei WL sit $= c$; in qua recta verticali WL ambo centra tam grauitatis G quam magnitudinis O sint sita, atque $LG = b$. Iam manentibus EF = KH = A; EK = FH = B erit $A : B = a : b$ atque $A : A = WL (c) : IL$; vnde fiet $IL = \frac{Ac}{a}$. At ex grauitate specifica sequitur $q : p = b^2 : B^2$, vnde prodit $B = b \sqrt{\frac{p}{q}}$; atque $A = a \sqrt{\frac{p}{q}}$ et $IL = c \sqrt{\frac{p}{q}}$. Ex his reperiatur $LO = \frac{2}{3} LI = \frac{2}{3} c \sqrt{\frac{p}{q}}$, atque $GO = \frac{2}{3} c \sqrt{\frac{p}{q}} - b$. Volumen denique partis submersae V erit $= \frac{ABc}{2} \sqrt{\frac{p}{q}} = \frac{abc p \sqrt{p}}{2q \sqrt{q}}$. Quibus valoribus substitutis emerget stabilitas respectu axis CD $= M \left(\frac{2}{3} c \sqrt{\frac{p}{q}} - b + \frac{bb}{6c} \sqrt{\frac{p}{q}} \right)$. Atque respectu alterius axis AB erit stabilitas $= M \left(\frac{2}{3} c \sqrt{\frac{p}{q}} - b + \frac{a^2}{6c} \sqrt{\frac{p}{q}} \right)$.

Coroll. I.

313. Si cuneus iste ex materia vniiformi est confectus, erit $b = \frac{2}{3} c$; atque hoc casu stabilitas respectu axis

CD erit $= M \left(\frac{bb}{6c} \sqrt{\frac{p}{q}} - \frac{2}{3}c + \frac{2}{3}c \sqrt{\frac{p}{q}} \right)$; respectu axis
 AB vero erit stabilitas $M \left(\frac{a^2}{6c} \sqrt{\frac{p}{q}} - \frac{2}{3}c + \frac{2}{3}c \sqrt{\frac{p}{q}} \right)$.

Coroll. 2.

314. Si ergo fuerit $\sqrt{\frac{p}{q}} > \frac{4cc}{a^2+4cc}$, atque etiam $\sqrt{\frac{p}{q}} > \frac{4cc}{bb+4cc}$, tum situs iste æquilibrii erit stabilis; casibus vero contrariis situs prodibit instabilis et ad subuersionem procliuus

Coroll. 3.

315. Si generaliter b retineat valorem eundem, vtraque expressio $\frac{a^2}{6c} + \frac{2}{3}c$ et $\frac{bb}{6c} + \frac{2}{3}c$ fit infinite magna tam si $c=0$ quam si $c=\infty$ minimum igitur valorem induet, si fuerit $a=2c$ vel etiam $b=2c$. His igitur casibus stabilitas prodibit minima ceteris paribus.

Exemplum 3.

Tab. XVI.
fig. 5.

316. Sit corpus aquae insidens pyramis recta MN LPQ cuius basis MNPQ fit horizontalis et parallelogrammum rectangulum, cui ergo sectio aquae EFHK erit parallela pariterque parallelogrammum rectangulum. Sit $MN=PQ=a$; $MP=NQ=b$, et altitudo $WL=c$; et centrum grauitatis extet in G, vt fit $LG=b$. Ponderus autem huius pyramidis fit M, quod, se habeat ad ponderus æqualis voluminis aquae vt p ad q . Iam erit $a:b=A:B$, atque $a^3:A^3=q:p$; ita vt fit $A=a\sqrt[3]{\frac{p}{q}}$; et $B=b\sqrt[3]{\frac{p}{q}}$, similiterque $LI=c\sqrt[3]{\frac{p}{q}}$. Centrum magnitudinis autem partis submersæ cadet in O vt fit $LO=c\sqrt[3]{\frac{p}{q}}$, vnde erit $GO=\frac{3}{4}c\sqrt[3]{\frac{p}{q}}-b$. At volumen partis submersæ erit

$= \frac{\Lambda Bc}{3} \sqrt[3]{\frac{p}{q}} = \frac{pabc}{3q}$. His substitutis erit stabilitas respectu axis CD $= M$
 $(\frac{3}{4} c \sqrt[3]{\frac{p}{q}} - b + \frac{b^2}{4c} \sqrt[3]{\frac{p}{q}})$. At respectu axis AB stabilitas
 erit $= M(\frac{3}{4} c \sqrt[3]{\frac{p}{q}} - b + \frac{a^2}{4c} \sqrt[3]{\frac{p}{q}})$.

Coroll. 1.

317. Manentibus igitur tam b quam ratione $p : q$ iisdem, stabilitas respectu axis CD erit minima, si fuerit $b = c \sqrt[3]{3}$. Respectu axis AB vero stabilitas erit minima, si fuerit $a = c \sqrt[3]{3}$.

Coroll. 2.

318. Quo igitur huiusmodi pyramis firmissime situ erecto aquae innatet, in ea conficienda imprimis est evitandum ne sit vel a vel b prope aequale ipsi $c \sqrt[3]{3}$.

Coroll. 3.

319. Si ista pyramis ex materia uniformi confectum erit $b = \frac{3}{4} c$. Stabilitas ergo talis pyramidis respectu axis CD erit $= M(\frac{b^2}{4c} \sqrt[3]{\frac{p}{q}} + \frac{3}{4} c \sqrt[3]{\frac{p}{q}} - \frac{3}{4} c)$, at respectu axis AB erit stabilitas $= M(\frac{a^2}{4c} \sqrt[3]{\frac{p}{q}} + \frac{3}{4} c \sqrt[3]{\frac{p}{q}} - \frac{3}{4} c)$.

Coroll. 4.

320. Quo igitur eiusmodi pyramis aquae firmiter infideat necesse est vt sit tam $\sqrt[3]{\frac{p}{q}} > \frac{3cc}{bb+3cc}$ quam $\sqrt[3]{\frac{p}{q}} > \frac{3cc}{a^2+3cc}$. Si ergo fuerit $a < b$, oportet vt sit $\frac{p}{q} > \frac{27 c^6}{(a^2+3c^2)^3}$.

Coroll. 5.

321. Si fuerit $a = b = c$; talis pyramis situm in figura representatum conseruare non poterit nisi sit $\frac{p}{q} > \frac{27}{64}$

$\frac{27}{64}$; hoc est, nisi pyramidis grauitas specifica sit maior quam $421\frac{7}{8}$, posita aquae grauitate specifica = 1000.

PROPOSITIO 31.

Problema.

Tab. XVII.
fig. 1.

322. Si corporis natantis sectio aquae fuerit rhombus ACBD, determinare eius stabilitatem respectu utriusque diagonalis CD et AB.

Solutio.

Consideretur primo axis per centrum grauitatis corporis transiens parallelus diagonali CD; ducaturque ordinata quaecunque YXZ; atque vocatis CI=DI=A; AI=BI=B; CX=x; XY=XZ=y, erit A:B = x:y et $y = \frac{Bx}{A} = z$; atque latus rhombi AC erit = $\sqrt{A^2 + B^2}$. His positis erit $\int y^3 dx = \frac{B^3 x^4}{4A^3}$; positoque $x=A$ habebitur valor huius expressionis pro parte CIA = $\frac{1}{4} A \cdot B^3$ qui quater sumtus respondebit toti rhombo CBDA, pro quo proinde erit $\int (y^3 + z^3) dx = A \cdot B^3$. Si nunc corporis pondus ponatur = M; et interuallum centri magnitudinis super centro grauitatis = GO atque volumen partis submersae = V, erit stabilitas respectu axis CD = $M(GO + \frac{A \cdot B^3}{3V})$. Simili autem modo reperietur stabilitas respectu axis AB = $M(GO + \frac{A^3 \cdot B}{3V})$. Ex quibus duabus expressionibus stabilitas respectu cuiusuis alius axis poterit colligi. Q. E. I.

Coroll. 1.

323. Si igitur diagonales sunt inaequales, corpus inclinationi circa longiorem minus resistit, quam circa brevior

viorem; quae regula fere in omnibus sectionibus aquae locum habet, vbi axes inter se normales sunt inaequales.

Coroll. 2.

324. Quo ergo iste aequilibrui situs fit stabilis, necesse est vt tam $GO + \frac{A \cdot B^3}{3V}$ quam $GO + \frac{A^3 \cdot B}{3V}$ habeat valorem affirmatiuum, id quod accidit, si tantum minor expressio fuerit affirmatiua.

Coroll. 3.

325. Si latus rhombi AC ponatur = C, atque angulorum sinus = m; anguli ACB cosinus vero = n; erit anguli CAB cosinus = -n. Hinc reperitur $B = C \sqrt{\frac{1-n}{2}}$, et $A = \frac{mC}{\sqrt{2(1-n)}}$. Quare stabilitas respectu axis CD erit = $M \left(GO + \frac{m(1-n)C^4}{12V} \right)$ respectu axis AB autem = $M \left(GO + \frac{m(1+n)C^4}{12V} \right)$.

Coroll. 4.

326. Si rhombus abit in quadratum, fiet m = 1 et n = 0; hocque casu stabilitas respectu vtriusque diagonalis erit eadem scilicet = $M \left(GO + \frac{C^4}{12V} \right)$; quae ipsa expressio quoque inuenta est ex praecedente propositione, facta applicatione parallelogrammi ad quadratum.

Exemplum.

327. Terminetur pars corporis aquae submersa in recta horizontali RS parallela diagonali CD, atque rectis BL, AL ad punctum medium L rectae RS ductis, item-

Tab. XVII.
fig. 2.

S

item-

itemque verticalibus CR et DS, ita vt singulae sectiones horizontales sint rhombi. Maneant $CI = DI = A$; $AI = BI = B$; fitque $CR = LI = DS = D$; erit partis submersae volumen $V = ABD$; eiusque centrum magnitudinis in O vt fit $LO = \frac{2}{3}D$. Totius vero corporis centrum grauitatis cadat in G, dicaturque $LG = b$; erit $GO = \frac{2}{3}D - b$. Ex his igitur reperietur stabilitas huius aequilibrii situs respectu axis $CD = M \left(\frac{2}{3}D - b + \frac{B^2}{3D} \right)$. At respectu axis AB erit stabilitas $= M \left(\frac{2}{3}D - b + \frac{A^2}{3D} \right)$.

Coroll. 1.

328. Quo igitur iste aequilibrii situs fit stabilis necesse est vt fit $b < \frac{A^2 + 2D^2}{3D}$, simulque etiam $b < \frac{B^2 + 2D^2}{3D}$. Si ergo fuerit $B < A$ sufficiet ad stabilitatem corpori comparandam esse $b < \frac{B^2 + 2D^2}{3D}$.

Coroll. 2.

329. Nifi ergo fit $B > D$, necessario centrum grauitatis corporis infra superficiem aquae cadere debet, si quidem situs aequilibrii debeat esse stabilis.

PROPOSITIO 32.

Problema.

330. Si sectio aquae fuerit triangulum isosceles ECF, determinare stabilitatem corporis aquae insidentis tum respectu axis CD tum respectu axis AB ad illum normalis et per centrum grauitatis I sectionis aquae transeuntis.

Tab. XVII.
fig. 3.

So-

Solutio.

Positis pondere corporis = M ; volumine partis submersae = V ; et distantia inter centra grauitatis corporis et magnitudinis partis submersae = GO ; sit CD = A , et DE = DF = B ; erit CX (x) : XY (y) = A : B , vnde fit $y = \frac{Bx}{A}$. Quamobrem habebitur $\int y^3 dx = \frac{B^3 x^4}{4A^3} = \frac{A \cdot B^3}{4}$, posito x = CD = A. Pro tota ergo sectione aquae erit $\int (y^3 + z^3) dx = \frac{A \cdot B^3}{2}$, vnde fiet stabilitas respectu axis CD = M (GO + $\frac{A \cdot B^3}{6V}$). Consideretur nunc axis AB, in quo est AI = BI = $\frac{2}{3}B$; et CI = $\frac{2}{3}A$; eritque $\int y^3 dx$, ortum ex area ACB = $\frac{AI \cdot CI^3}{4} = \frac{4A^3 \cdot B}{81}$; ergo eadem formula ex toto triangulo ACB orta erit = $\frac{8A^3 \cdot B}{81}$. Nunc ex altera parte consideretur area tota IDFH, quae est re-ctangulum, existente IH = DF = B, et DI = FH = $\frac{1}{3}A$; pro- diciturque ex ea $\int y^3 dx = DI^3 \cdot IH = \frac{A^3 \cdot B}{27}$. A quo valore subtrahi debet is qui oritur ex triangulo BFH qui est = $\frac{BH \cdot FH^3}{4} = \frac{A^3 \cdot B}{4 \cdot 81}$, et relinquetur valor ipsius $\int y^3 dx$ pro tra- pezio IDBF = $\frac{11A^3 \cdot B}{4 \cdot 81}$. Trapezio ergo ABFE respondebit valor ipsius $\int y^3 dx = \frac{11A^3 \cdot B}{2 \cdot 81}$. Quocirca respectu axis A B erit totalis valor ipsius $\int (y^3 + z^3) dx = \frac{8A^3 \cdot B}{81} + \frac{11A^3 \cdot B}{2 \cdot 81} = \frac{A^3 \cdot B}{6}$. Ex quo erit stabilitas huius aequilibrii situs re- spectu axis AB = M (GO + $\frac{A^3 \cdot B}{18V}$). Q. E. I.

Coroll. I.

331. Stabilitas igitur respectu axis CD maior erit, quam stabilitas respectu axis AB si fuerit $A \cdot B^3 > \frac{A^3 \cdot B}{2}$, hoc est

est si fuerit $\frac{B}{A} > \frac{1}{\sqrt{3}}$. Contra vero si fuerit $\frac{B}{A} < \frac{1}{\sqrt{3}}$, tum stabilitas respectu axis AB maior erit quam respectu axis CD.

Coroll. 2.

332. Quia $\frac{B}{A}$ est tangens anguli DCE seu tangens dimidii anguli CCF, manifestum est si fuerit angulus ECF maior quam 60° , tum stabilitatem respectu axis CD excedere stabilitatem respectu axis AB; contrarium vero euenire, si angulus ECF minor sit quam 60° .

Coroll. 3.

333. Si ergo triangulum ECF sit aequilaterum, tum stabilitas respectu vtriusque axis erit eadem. Sed ob $A = B\sqrt{3}$ erit stabilitas hoc casu $= M(GO + \frac{B^4}{2V\sqrt{3}})$ quae pro omnibus reliquis axibus valebit.

Coroll. 4.

334. Si trianguli aequilateri area ponatur $= E$ erit $B^2\sqrt{3} = E$; vnde stabilitas situs erit aequilibrum $= M(GO + \frac{E^2}{6V\sqrt{3}})$.

Coroll. 5.

335. At si sectio aquae est quadratum cuius area sit pariter $= E$, tum ex supra inuentis stabilitas erit $= M(GO + \frac{E^2}{12\sqrt{3}})$. Quare cum sit $\frac{1}{6\sqrt{3}} > \frac{1}{12}$, sequitur sectionem aquae quae est triangulum aequilaterum stabiliorem situm producere quam quadratum eiusdem areae ceteris paribus.

Exemplum 1.

Tab. XVII.
fig. 4

336. Sit corpus aquae innatans prisma triangulare MNPTRS, cuius sectiones horizontales sint triangula aequilatera MNP, CEF, TRS, quorum latera sint $= a$,
area

area vero $= bb$; feu $bb = \frac{aa\sqrt{3}}{4}$. Ponatur pondus huius prismatis $= M$; eiusque grauitas specifica ad aquam vt p ad q . atque tota altitudo $MT = WL = c$. Cum nunc CEF fit sectio aquae, erit $CT = \frac{pc}{q}$; atque $LO = \frac{pc}{2q}$; volumen vero partis submersae $V = \frac{pb^2c}{q}$. Totius porro prismatis centrum grauitatis fit in G, existente $LG = b$; erit $GO = \frac{pc}{2q} - b$. Ex his igitur fiet stabilitas huius aequilibrii situs respectu cuiusque axis $= M(\frac{pc}{2q} - b + \frac{qb^2}{6pc\sqrt{3}})$
 $= M(\frac{pc}{2q} - b + \frac{q^2}{2+pc})$.

Coroll. 1.

337. Si prisma ex materia vniformi fuerit confectum, erit $b = \frac{1}{2}c$, atque stabilitas huius aequilibrii situs erit $= M(\frac{qb^2}{6pc\sqrt{3}} - \frac{(q-p)c}{2q}) = M(\frac{qa^2}{2+pc} - \frac{(q-p)c}{2q})$.

Coroll. 2.

338. Quo ergo iste situs aequilibrii fit stabilis oportet vt sit $c < \frac{qb}{\sqrt{3}p(q-p)\sqrt{3}}$ siue quod eodem redit $c < \frac{qa}{2\sqrt{3}p(q-p)}$. Hinc igitur innotescit, quam longa pars a prismate triangulari indefinitae longitudinis debeat abscindi, vt situ erecto aquae innatare queat.

Coroll. 3.

339. Si ex eadem materia prisma quadrangulare conficiatur, cuius bases sint quadrata $= bb$, longitudo eorum c minor esse debet quam $\frac{qb}{\sqrt{6}p(q-p)}$ quo situ erecto aquae innatare possint. Longiora igitur in hunc finem licebit accipere prismata triangularia, quam quadrata.

Exemplum 2.

Tab. XVII.

fig. 5.

340. Sit corpus aquae ianans pyramis triangularis MNPL, cuius basis MNP horizontaliter extra aquam emineat. Ponatur basis MNP quae fit triangulum aequilaterum, latus quodlibet $= a$; basisque eiusdem $= bb$ ita ut fit $b^2 = \frac{a^2 \sqrt{3}}{4}$. Pyramidis porro altitudo WL fit $= c$, eiusque pondus M se habeat ad pondus aequalis voluminis aquae ut p ad q ; fitque CFE sectio aquae quae pariter erit triangulum aequilaterum, cuius area fit $= E$. Iam erit $q : p = b^3 : E \sqrt{E}$ seu $\sqrt{E} = b \sqrt[3]{\frac{p}{q}}$ et $E = b^2 \sqrt[3]{\frac{p^2}{q}}$. Similique modo erit $LI = c \sqrt[3]{\frac{p}{q}}$; et $LO = \frac{3}{4} c \sqrt[3]{\frac{p}{q}}$. Volumen autem partis submersae V erit $= \frac{pb^2c}{3q}$. Sit denique LG $= b$; erit stabilitas huius aequilibrii situs, quem pyramis proposita tenet $= M \left(\frac{3}{4} c \sqrt[3]{\frac{p}{q}} - b + \frac{bb}{2c\sqrt{3}} \sqrt[3]{\frac{p}{q}} \right)$
 $= M \left(\frac{3}{4} c \sqrt[3]{\frac{p}{q}} - b + \frac{a^2}{3c} \sqrt[3]{\frac{p}{q}} \right)$.

Coroll. 1.

341. Si pyramis ex materia uniformi constet, erit $b = \frac{3}{4} c$. Hoc igitur casu habebitur stabilitas istius aequilibrii situs $= M \left(\frac{bb}{2c\sqrt{3}} \sqrt[3]{\frac{p}{q}} - \frac{3}{4} c + \frac{3}{4} c \sqrt[3]{\frac{p}{q}} \right) =$
 $M \left(\frac{aa}{3c} \sqrt[3]{\frac{p}{q}} - \frac{3}{4} c + \frac{3}{4} c \sqrt[3]{\frac{p}{q}} \right)$.

Coroll. 2.

342. Si pyramis insuper abeat in tetraedron seu pyramidem regularem, erit $c = a \sqrt{\frac{2}{3}}$ stabilitas igitur tetraedri

traedri angulo deorsum verso aquae insidentis erit =

$$Ma \left(\frac{\sqrt{3}}{8\sqrt{2}} \sqrt[3]{\frac{p}{q}} - \frac{\sqrt{3}}{2\sqrt{2}} + \frac{\sqrt{3}}{2\sqrt{2}} \sqrt[3]{\frac{p}{q}} \right) = \frac{Ma\sqrt{3}}{8\sqrt{2}} \left(5 \sqrt[3]{\frac{p}{q}} - 4 \right).$$

Coroll. 3.

343. Quo ergo huiusmodi tetraedron in aqua talem situm aequilibrii seruare queat, necesse est vt sit $\sqrt[3]{\frac{p}{q}} > \frac{4}{5}$ seu $\frac{p}{q} > \frac{64}{125}$. Eius igitur grauitas specifica maior esse debet quam 512, posita aquae grauitate specifica = 1000.

Scholion.

344. Euolui hactenus eiusmodi sectiones aquae quae sunt figurae rectilineae, atque tres casus tractati sufficere possunt ad nostrum institutum. Progrediar itaque ad figuras curuilineas, ex iisque praecipuas, quae facillime experimentis comprobari queant, faciam sectiones aquae, vt de plurimis corporibus inde iudicari queat, quemnam situm aquae imposita sint habitura, et quanta stabilitate in quoque aequilibrii situ persistant.

PROPOSITIO 33.

Problema.

345. Si corporis aquae in aequilibrio insidentis sectio Tab. XVIII. fig. 1. aquae fuerit circulus ACBD, determinare stabilitatem respectu cuiuscunque axis CD, quia vbique stabilitas est eadem, qua iste aequilibrii status gaudebit.

Solutio.

Ponatur radius circuli CI = a; et ducta in quadrante CIA quacunque applicata XY vocetur IX = x et
XY

$XY = y$ erit $y = \sqrt{a^2 - x^2}$; vnde fiet $\int y^3 dx = \int dx (a^2 - x^2)^{\frac{3}{2}}$. At per reductionem formularum integralium ad simpliciores fit $\int dx (a^2 - x^2)^{\frac{3}{2}} = \frac{x(a^2 - x^2)^{\frac{3}{2}}}{4} + \frac{3a^2 x \sqrt{a^2 - x^2}}{8} + \frac{3a^4}{8} \int \frac{dx}{\sqrt{a^2 - x^2}}$. Ponatur $x = a$; dabit $\int \frac{dx}{\sqrt{a^2 - x^2}} = \frac{1}{2} \pi$ posita $\pi : 1$ ratione peripheriae ad diametrum. Quo facto pro quadrante CIA habebitur $\int y^3 dx = \frac{3\pi a^4}{16}$; adeoque pro toto circulo erit $\int (y^3 + z^3) dx = \frac{3\pi a^4}{4}$. Si nunc corporis pondus fit $= M$, et volumen partis aquae submersae $= V$, atque GO denotet interuallum inter centra grauitatis et magnitudinis, erit stabilitas respectu cuiusuis axis $= M(GO + \frac{\pi a^4}{4V})$. Q. E. I.

Coroll. 1.

346. Quia diameter se habet ad peripheriam vt 1 ad π , exprimet πa^2 aream circuli. Si ergo area circuli ponatur $= bb$, erit $a^2 = \frac{bb}{\pi}$ atque stabilitas ita exprimetur vt fit $= M(GO + \frac{b^4}{4\pi V})$.

Coroll. 2.

347. Si sectio aquae est quadratum areae $= b^2$, tum stabilitas inuenta est $= M(GO + \frac{b^4}{12V})$, et si sectio aquae est triangulum aequilaterum, cuius area itidem est $= bb$, tum stabilitas erat $= M(GO + \frac{b^4}{6\sqrt{3}V})$. Vnde intelligitur stabilitatem circuli esse minimam, trianguli vero maximam.

Coroll. 3.

348. Colligere ergo hinc licet, si sectio aquae fuerit polygonum regulare, stabilitatem prodituram esse eo minorem

norem, quo plura latera polygonum contineat; ceteris scilicet paribus.

Coroll. 4.

349. Ad maximam igitur corpori aquae innatanti stabilitatem respectu omnium axium conciliandam, conueniet corpori eiusmodi dare figuram, vt sectio aquae fiat triangulum aequilaterum.

Exemplum 1.

350. Sit corpus aquae innatans cylindrus rectus, Tab. XVIII
fig. 2. MNRS, in aqua erectus, cuius sectiones horizontales sint circuli MN, CD, et RS, aequales, quorum radius sit $= a$. Ponderis autem huius cylindri sit M, quod se habeat ad pondus aequalis voluminis aquae vt p ad q . Quare posita totius cylindri altitudine $WL = c$ erit altitudo partis aquae submersae $IL = \frac{pc}{q}$, atque volumen partis submersae $V = \frac{\pi pa^2 c}{q}$; cuius centrum magnitudinis cadet in O vt sit $LO = \frac{pc}{2q}$. Sit autem centrum grauitatis totius corporis in G, existente $LG = b$. His igitur substitutis inuenietur stabilitas cylindri in isto erecto aequilibrii situ $= M \left(\frac{pc}{2q} - b + \frac{qa^2}{4pc} \right)$.

Coroll. 1.

351. Cylindrus igitur in tali situ firmiter perseuerabit si fuerit $b < \frac{pc}{2q} + \frac{qa^2}{4pc}$. Hoc est si fiat $LI : \frac{1}{2} CI = \frac{1}{2} CI : OH$, tumque punctum G infra punctum H cadat.

Coroll. 2.

352. Si cylindrus ex materia vniformi constet, erit $b = \frac{c}{2}$; hoc igitur casu erit stabilitas $= M \left(\frac{qa^2}{4pc} - \frac{(q-p)c}{2q} \right)$. Quo igitur hic situs sit stabilis, necesse est vt sit $c < \frac{qa}{\sqrt{2p(q-p)}}$.

Coroll. 3.

353. Si totus cylindrus fuerit datus, ex grauitate specifica cognoscetur an situ erecto natare queat. Natabit enim si fuerit $\frac{p}{q}$ vel maius quam $\frac{c + \sqrt{(cc - 2aa)}}{2c}$ vel minus quam $\frac{c - \sqrt{(cc - 2aa)}}{2c}$.

Coroll. 4.

354. Perspicitur ergo si fuerit $c < a\sqrt{2}$. tum cylindrum semper situ erecto esse nataturum, quaecunque fuerit ratio grauitatum specificarum.

Exemplum 2.

Tab. XVIII.
fig. 3.

355. Sit corpus conus rectus MLN vertice deorsum verso aquae innatans, cuius basis radius WM = WN = a , et altitudo WL = c . Sit eius grauitas specifica ad aquam vt p ad q : erit sectionis aquae CO radius IC = $a\sqrt[3]{\frac{p}{q}}$; et IL = $c\sqrt[3]{\frac{p}{q}}$. Atque cum basis MN area sit = πa^2 , erit area sectionis aquae = $\pi a^2\sqrt[3]{\frac{p^2}{q^2}}$; vnde volumen partis submersae V erit = $\frac{\pi p a^2 c}{3q}$; atque LO = $\frac{3}{4}c\sqrt[3]{\frac{p}{q}}$. Posito nunc LG = b , erit stabilitas huius situs aequilibrum = $M \left(\frac{3}{4}c\sqrt[3]{\frac{p}{q}} - b + \frac{3\pi \cdot CI^4}{4pa^2c} \right) = M \left(\frac{3}{4}c\sqrt[3]{\frac{p}{q}} - b + \frac{3a^2}{4c}\sqrt[3]{\frac{p}{q}} \right)$.

Coroll.

Coroll. 1.

356. Si ergo conus ex materia homogenea constet, erit $b = \frac{3}{4}c$; hoc ergo casu stabilitas erit $= \frac{3}{4} M \left(\frac{a^2 + c^2}{c} \sqrt[3]{\frac{p}{q} - c} \right)$.

Coroll. 2.

357. Quo ergo iste situs aequilibrui sit stabilis necesse est vt sit $\frac{p}{q} > \frac{c^6}{(a^2 + c^2)^3}$. Quod nisi fuerit, conus alium quaeret situm, quo aquae innatet.

PROPOSITIO 34.

Problema.

358. Sit corporis pars aquae submersa CMLMD. Tab. XVIII. fig. 4. Solidum rotundum, genitum conuersione figurae LMC circa axem verticalem LI, atque sectio aquae sit circulus CD seu suprema solidi rotundi sectio horizontalis. Determinare huius corporis aquae insidentis stabilitatem.

Solutio.

Sit sectionis aquae semidiameter $IC = a$; atque longitudo axis $IL = c$; in quo positum sit tum centrum grauitatis totius corporis G, tum centrum magnitudinis partis submersae O. Positis nunc pondere corporis $= M$ et volumine partis submersae $= V$, erit stabilitas $= M \left(GO + \frac{\pi a^4}{4V} \right)$, denotante π peripheriam circuli, cuius diameter est $= 1$. At tam volumen V quam punctum O ex natura curua CML determinari oportet: Ad quod praestandum vocetur abscissa $LP = x$, respondensque applicata $PM = y$, et habebitur volumen solidi ex conuersione

partis MLP orti $= \pi \int y^2 dx$, in quo intergali si ponatur $x=c$, quo casu fiet $y=a$, prodibit totum partis submersae volumen V. Integrali ergo extenso per totam figuram LMC erit $V = \pi \int y^2 dx$. Simili vero modo reperietur positio centri magnitudinis O partis submersae erit scilicet $LO = \frac{\int y^2 x dx}{\int y^2 dx}$, utroque integrali vsque ad sectionem aquae extenso. Si ergo ponatur $LG = b$, quippe quod interuallum non a natura curuae CML, sed ab indole totius corporis pendet, erit stabilitas istius situs aequilibrui $= M \left(\frac{\int y^2 x dx}{\int y^2 dx} - b + \frac{a^2}{\int y^2 dx} \right) = M \left(\frac{a^2 + \int y^2 x dx}{\int y^2 dx} - b \right)$.
 Q. E. I.

Coroll. I.

359. Ad stabilitatem ergo huiusmodi corporum inveniendam, duplex integratio est instituenda; integrari enim debent hae duae formulae differentiales $y^2 dx$ et $y^2 x dx$.

Coroll. 2.

360. Quoties igitur hae duae formulae algebraicam admittunt integrationem, toties stabilitas algebraice exprimi poterit. Ad quadraturas curuarum autem erit confugiendum, si vel alterutra vel vtraque integrari nequeat.

Scholion.

361. Ex aequatione autem, quae habebitur inter x et y , qua curuae LMC natura exprimitur colligetur, utrum formulae $y^2 dx$ et $y^2 x dx$ sint algebraice integrabiles, an a quadraturis pendeant. Hic autem conueniet omnes aequationes algebraicas inter x et y indicari, quae vtramque formu-

formulam reddant algebraice integrabilem, quo generatim intelligatur, quatenam curvae algebraicae pro curva generatrice LMC assumptae producant stabilitatem algebraice expressam. Ad hoc igitur inuestigandum assumo duas quascunque quantitates algebraicas P et Q, quarum vel altera alterius sit functio algebraica, vel ambae functiones algebraicae tertiae cuiusdam variabilis puta z ; et facio $\int y y d x = P$, et $\int y y x d x = Q$. Ex his igitur erit $y^2 = \frac{dP}{dx} = \frac{dQ}{x dx}$; vnde reperitur $x = \frac{dQ}{dP}$; atque $y^2 = \frac{dP^3}{dP d d Q - d Q d d P}$, qui sunt generales valores algebraici pro x et y , qui primo praebebunt aequationem inter x et y algebraicam, et deinde stabilitatem producent algebraice expressam, quippe quae erit $= M \left(\frac{a^4 + 4Q}{4P} - b \right)$. Sed stabilitatem in solutione problematis generaliter inuentam expediet exemplis nonnullis illustare.

Exemplum I.

362. Sit corporis pars aquae immersa CLD portio sphaerae, cuius radius sit b ; erit $b - c = \sqrt{(bb - aa)}$, hincque $b = \frac{aa + cc}{2c}$. Cum igitur LMC sit arcus circuli radii b , erit $y^2 = 2bx - xx$, ideoque $\int y^2 dx = bxx - \frac{1}{3} x^3$. Facto ergo $x = c$; erit $\int y y dx = bcc - \frac{1}{3} c^3 = \frac{c(3aa + cc)}{6}$. Deinde habebitur $\int y y x dx = \frac{2bx^3}{3} - \frac{1}{4} x^4 = \frac{2bc^3}{3} - \frac{1}{4} c^4$ posito $x = c$, substituto autem loco b valore per a et c definito erit $\int y y x dx = \frac{cc(4aa + cc)}{12}$. His igitur integralibus inuentis prodibit stabilitas quaesita $= M \left(\frac{3a^4 + 4aacc + c^4}{2c(3aa + cc)} - b \right) = M \left(\frac{aa + cc}{2c} - b \right) = M(b - b)$.

Coroll. 1.

363. Cum stabilitas sit inuenta = $M(b-h)$, erit ea proportionalis interuallo, quo centrum grauitatis G infra centrum sphaerae cadit. Eiusmodi igitur corpus firmiter suum situm tenebit, si centrum grauitatis infra sphaerae, cuius pars submersa est portio, centrum cadat.

Coroll. 2.

364. Sin autem centrum grauitatis G in ipsum sphaerae centrum cadat, tum situs aequilibrum erit indifferens, id quod accidit in globis ex materia vniformi confectis; qui aquae insidentes omnes situs habebunt aequilibrum proprietate gaudentes, nullum autem neque stabilem, neque instabilem sed omnes indifferentes.

Exemplum 2.

365. Sit curua LMC parabola cuiuscunque ordinis, scilicet $y^m = b^{m-n} x^n$. Erit ergo $a^m = b^{m-n} c^n$, atque $b =$

$$\frac{\frac{m}{a^{m-n}}}{\frac{n}{c^{m-n}}}$$

Cum autem sit $y^z = b^{\frac{2m-2n}{m}} x^{\frac{2n}{m}}$; erit $\int y^z dx =$

$$\frac{mb^{\frac{2m-2n}{m}} x^{\frac{2n+m}{m}}}{2n+m} = \frac{mb^{\frac{2m-2n}{m}} c^{\frac{2n+m}{m}}}{2n+m}$$

posito c loco x , quo integrale ad sectionem aquae CD vsque pertingat. Simili

autem modo erit $\int y y x dx = \frac{mb^{\frac{2m-2n}{m}} c^{\frac{2n+2m}{m}}}{2m+2n}$. Ex qui-

bus integralibus obtinebitur stabilitas quaesita = M

$$\left(a^4 + \frac{\frac{2m}{m+n} b^{\frac{2m-2n}{m}} c^{\frac{2n+2m}{m}}}{\frac{\frac{4m}{2n+m} b^{\frac{2m-2n}{m}} c^{\frac{2n+m}{m}}} - b \right)$$

Substituto autem loco

b va-